

cveticami pretkano poročno oblačilo. Pred hišo drdrajo kočije, iz katerih stopajo veseli svatje, težko pričakujoč lepe neveste. Ona pa se ozira tja daleč na belo cesto, ali ne prihaja še najlepša kočija, v kateri se ima pripeljati nje ženin — Anton. A kočije le noče biti izza ovinka! Nekaj, kakor mala jezica se ji začne gibati v srcu. Zakaj ga ni tako dolgo? Čemu odlaša, ko mora vendar vedeti, da ga ona tako težko pričakuje! Tedaj pa stoji on kar na mah pred njo. Oh, ali je mogoče, da ga ni zapazila, ko je prihajal po stopnicah? ... Ne-popisna sreča se je polasti, roke razširi, da bi ga objela, a tedaj se — zbudi. Od sreče drhteč, odpre oči, in glej, po sobi se razširja slaba svetloba; na pragu pa stoji Anton, držeč svečo v desnici in nepremično zroč na-njo.

Katrica strepeče in nehote vzklikne: »Anton!« . . .

On pristopi korak bliže in šepeče:

»Katrica, zaspati nisem mogel, da ti ne bi voščil še enkrat »lahko noč«, ne zameri! Lahko noč!«

Obrnil se je počasi, še enkrat se ozrl na-njo, na rahlo zaprl duri za seboj ter odšel.

Zjutraj, ko se je Katrica odpravljala domov, je stopil Anton k njej, ne da bi ji pogledal v obraz, ter rekel:

»Katrica, pa ne da bi mislila več na mesto! Ti ostani doma, druge naj služijo!«

Odšel je, ne čakajoč odgovora, po svojih opravilih. Ona pa je stopala proti domu po rahlem snegu, kateri se ji je globoko udiral pod nogami. Semtertja se ji je nehote obrnila drobna glavica proti Rejčevini, katera se je v jasnem zimskem solncu svetlikala izza golega vejevja visokih orehov.

(Dalje prihodnjič.)

L I S T E K.

Materino delo za Boga in domovino. Hrvaški spisal Ivan Nep. Jemeršič, župnik grubišnopoljski. S pisateljevim dovoljenjem po tretji izdaji priredil za Slovenke Simon Gregorčič ml.

V Gorici. Tiskala, izdala in založila »Goriška tiskarna« A. Gabršček. 1896. Str. 232. Kupna cena 70 kr.

Ko sem lani opozoril Slovence na prelepo Jemeršičevo knjigo: »Majka u radu za Boga i Hrvatsku«, sem izrazil željo, da jo izda družba sv. Mohorja primerno prirejeno za Slovence. Žal, da sicer prezaslužna družba ni uvažila tega nasveta. Vzrokov pač ne umejem; kajti s to knjigo ne bi bila le

v verskem oziru premnogo koristila, nego tudi v narodnem oziru se ne bi mogla dobiti boljša in poučnejša knjiga.

Dasi je izobražencem dostopen izvirnik, je bilo vendar treba za preprosti narod primernege prevoda. To je uvidelo tudi mnogo rodoljubov in rodoljubkinj, ki so se pri pisatelju oglasili zaradi prevoda. Z veseljem je vrli rodoljub to privolil, in podjetni Gabrščekovi tiskarnici smo dolžni hvalo in priznanje, da nam je podala prevod v lepo opravljeni knjigi za tako nizko ceno. Širimo jo med vse sloje slovenskega naroda, kateremu se gotovo takisto omili, kakor se je bratovskemu narodu hrvaškemu.

Gregorčičev prevod je natančen, prireditev slovenskim razmeram zelo primerna. — Slovenska izdaja se razlikuje od hrvaške v tem, da se pri zgledih ozira tudi na naš narod; a hvale vredno je, da so se pridržali tudi vsi oni zgledi, ki so povzeti iz hrvaške zgodovine in hrvaškega življenja.

V knjigi, katero preveva iskrena pobožnost in pristno rodoljubje, je očrtana velika in krasna naloga ženstva, ki vzgajaj v otroških srcih nrvnost in vernost ter neti domovinsko ljubav in narodno zavednost. Podajejo se nam zgledi iz zgodovine in življenja in pojasnjujejo pota, po katerih dospemo do vzvišenega smotra.

Ne tajimo, da je pisatelj idealist, ki morda ne računa vselej z istinitimi razmerami in težkočami v praktičnem življenju; a knjiga izvestno doseže svoj namen vsaj v onih slučajih, kjer ne manjka niti dobre volje, niti zmožnosti, temveč edino le primernege navodila.

Slog in dikcija tega preoriginalnega dela sta tako mična in poučna, a navdušenje za ideje toli iskreno, da je že zategadelj zagotovljena tudi slovenskemu predelku ona priljubljenost, ki je hrvaškemu izvirniku pribavila v kratkem času že tretji natisk. Želeli bi, da se po tej knjigi, katero so priznali vsi slovenski in hrvaški škofje, vzgaja slovenska mladina, da se ji po njenem navodilu vceplja prava vernost ob enem s pravim rodoljubjem; potem vsaj v poznejših časih ne bode več možen oni razpor, ki sedaj vlada po domovini — veri in narodu na škodo.

Nekateri pogrški, katere sem svojedobno omenil, so popravljeni v tem natisku. Imel bi samo en pomislek: ali res treba slaviti Judito in Estero z ozirom na moralno stališče, dasi jima gotovo ne odrekam junaškega rodoljubja — ter je-li umestno, K. Kordajevo, morilko trinoga Marata, poveličevati baš v tej knjižici? — Takisto »prezaslužni naš književnik« Matija Valjavec, hvala Bogu, še ni šel med pokojnike, in gotovo g. prevodilec z nami vred želi, da ga mili Bog ohrani Hrvatom in nam še mnogo, mnogo let.

Te in morda še katere druge hibe, ki jih nečemo dalje tukaj iztikati, in takisto nekateri jezikovni nedostatki se gotovo izpravijo v drugem natisku, ki upamo, da bode skoraj potreben.

Fr. Göstl.

Pedagogiški letnik. VI. tečaj 1896. S podobami in prilogo. Izdalo in založilo »Pedagogiško društvo« v Krškem. V Ljubljani 1896. Natisnila »Narodna Tiskarna«. Str. 252.

Vsebina: I. I. Lapajne — I. Matko: Frančšek Ser. Jamšek (s sliko). II. J. Ravnikar: Važni spisi »Jana Amosa Komenskega«. III. J. Bezljaj: Situacijski črteži in risanje zemljevidov. IV. Dr. T. Romih: Dopisovanje v meničnih zadevah. V. J. B.: Pogled v kemijo in alkemijo. VI. J. Rupnik: